

rer 42,3 Mill. efter Forslaget. Mellem 100 000 og $\frac{1}{2}$ Mill. er der 9 113 Formuer, der svarer 11,3 Mill. Mellem $\frac{1}{2}$ Mill. og 1 Mill. er der 782, der svarer 5 Mill. Endelig er der 527 Millionærer, der skal svare 16,6 Mill. Der er altsaa 1 309 Personer af 210 000, der svarer 21,6 Mill. af Formueskattens 42,3 Mill., altsaa Halvdel. Hvis jeg regner med, at disse 1 309 Personer er de samme, der har en Indtægt af over 100 000 Kr., og det skal ikke slaa saa meget fejl, og en Fjerdedel af dem, der har mellem 50 000 og 100 000 Kr. Indtægt, svarer disse 1 309 61,6 Mill. i Skat. Synes ærede Medlemmer, selv af Socialdemokratiet, at vi tager blidt paa disse Skatteydere? Jeg synes det ikke. Der skalsaa yderligere af Aktieselskaberne svares en Skat af 75 Mill., og jeg tror nok, man til en vis Grad kan gaa ud fra, at det er disse samme Personer, der svarer en meget stor Del af denne Skat, fordi det er dem, der ejer Aktierne i de store Aktieselskaber, de har altsaa paa Forhaand svaret denne Skat af deres Indtægt, idet det jo er en Dobbeltbeskatning. Jeg regner, at de omtrent svarer 40 af de 75 Mill., jeg tror ikke, det er videre galt. Og de 1 309 Personer svarer da omtrent de 100 Mill. af den samlede Skat paa 207 Mill. Jeg tror ikke, man kan gaa højere. Og jeg tror, at man ogsaa fra socialdemokratisk Side kan stemme for et Lovforslag, der behandler de højeste Indkomster og Formuer paa den Maade.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), der vist ikke er til Stede, hvad jeg beklager. Han nævnde, at Forlystelsesskatten kunde de med de smaa Indtægter ikke bære. Jeg har lagt Mærke til, at der paa de gode Aftener — efter Aviserne, jeg kommer der ikke selv — gaar 30 000 Mennesker i Tivoli. Selv om de 527 Millionærer gik ud og ind med hele deres Familie, kunde det ikke blive til 30 000, selv ikke med Evnen til at mangfoldiggøre sig som Tordenskjolds Soldater. Og selv om alle de 1 300, jeg har nævnt, vilde gaa der, kunde det heller ikke blive saa stort et Tal. Og selv om jeg tager alle dem, der har over 6 000 Kr., saa er det i alt kun 42 000. Det er umuligt, at de alene kan fylde vore Forlystelsesanstalter her i København Dag ud og Dag ind. Jeg antager, at der i København og ogsaa paa Hverdage — der er jo altid fuldt — er en 15—20 000 Mennesker ude at adspredes i Teatre, paa Varieteer og i Cirkus og alt, hvad dertil hører, og det er jo unu-

ligt, at det kan være Millionærer alle sammen, end ikke Folk med de store Formuer og Indkomster. Der maa ogsaa være andre. Jeg kan derfor have det Haab og den Tro — jeg ønsker det i lige saa høj Grad som det ærede Medlem fra Fredericia og andre —, at det ogsaa er de mindre velstillede, der kan deltage i Forlystelseslivet her i København og andre Steder. Og det er derfor, jeg med større Ro gaar til at foreslaa, at Forlystelsesafgiften forhøjes, fordi Pengene er sunket saadan i Værdi, at er der overhovedet Raad til at gaa til disse Forlystelser, maa ogsaa denne Afgiftsforhøjelse kunne bæres, naar Staten i den Grad, som Tilfældet er, trænger til Penge. Jeg maa ogsaa minde om, at det jo ikke er selve Billetprisen, der sættes op til det dobbelte, fordi Afgiften fordobles, det er dog kun en procentvis Beregning, der ligger til Grund for denne, 20 pCt. eller 10 pCt. mere end før.

Dernæst maa jeg henvende nogle Ord til det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti (Korsgaard). Det ærede Medlem begyndte med den opbyggelige Fabel om Professoren og Fyrbøderen, som gjorde saa stor Lykke hos det konservative Folkeparti, og som man øjensynlig med Forkærlighed vender tilbage til — vi havde jo egentlig endt Debatten om den, men det ærede Medlem er kommet tilbage til den. Det ærede Medlem mener nu, at en Fyrbøder har en virkelig Glæde af sit Arbejde, han føler det som et skabende Arbejde — saa vidt jeg forstod det ærede Medlem —, og der kræves en vis Dygtighed til dette Arbejde. Det sidste skal jeg ikke bestride. Jeg er ikke særdeles kyndig i dette, men det er mig bekendt, at en Fyrbøder f. Eks. i de store Oceandampere, i det hele taget de store Dampere, ingenlunde maa mangle Dygtighed, Erfaring, Øvelse i at sprede Kullene ind i Opfyrringsstederne, saaledes som de skal. Men naar jeg har nævnt dette, har jeg ogsaa nævnt, hvad jeg mener, der maa kunne siges om dette Punkt, og at man, hvad i øvrigt Fyrbøderen angaar, vist kan fastslaa 3 Ting: for det første, at han har det meget hedt, for det andet, at han lider af megen Tørst, og for det tredje, at han maa have et Jernhelbred, hvis han i længere Tid skal kunne udføre dette Arbejde. Det tror jeg, alle sagkyndige vil være enige om. Nu vil jeg gerne sammenligne dette Arbejde med Professorens — siden det nu er det, vi skal sammenligne det med. Jeg har i sin Tid som Student og Kandidat flittigt besøgt